

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Manden uden Fremtid (Holger-Madsen, DK, 1916)

Nordisk Films Kompagni

Ns 1333 (pdf: p. 2–28)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

DET DANSKE FILMINSTITUT
GOTHERSGADE 55
DK-1123 COPENHAGEN K

TEL +45 3374 3400
DFI@DFI.DK
DFI.DK

CVR-NR. 56-85-83-18
EAN-NR. 5798 00 794085

MANDEN UDEN FREMTID.

STK. NR.

PERSONERNE.

MR. Winton, Ejer af en Ranch.

Percy Fancourt, Cowboy paa Ranchen.

Millionæren Hugh Dremont.

Grace, hans Datter.

Hertuginde af Westaby, ca. 45 Aar.

Upton Waite, Advokat.

1 AKT.

3.

Mr. Dremonts Privatkontor.

Paaklædning:

Personlige Rekvisitter:

Mr. Dremont og hans Sekretær arbejder. Grace kommer ind for at tage Afsked. Hun affordiger med en Haandbevægelse Sekretæren, renser nonchalant Bordet for Papirer og sætter sig ugenert paa Faderens Skød. Han griber efter sine dyrebare Papirer, men Grace standser ham utaalmødt og tvinger ham til at følge sig ned til Vognen for at tage Afsked med hendes Venner.

4. Tekst: Millionæren Dremonts Datter tager med Venner og Veninder ud paa "rullende Sommerferie".

Udenfor Dremonts Villa.

Paakl:

Pers. Rekv:

To store lukkede Vogne holder parat til Afgang. Deltagerne i Ferieturen - i alt en Snes unge Damer og Herrer, alle klædte i fixe

*Kalger. Madsen.
10. Halls All.*

*J. J. O. Beech.
Percy Fancourt
Millionæren Hugh Dremont
Grace
Hertuginde af Westaby
Upton Waite
H. J. Jacobsen*

*Disklamer
Amerikansk*

Sportsdragter - kommer fra Villaaen, fulgt af Mr. Dremont og Grace. Han tager Afsked med dem, kysser ømt Datteren og formaner en sidste Gang Herrerne til at passe godt paa de unge Piger. Under Vinken og Viften og Hurraraab sætter Vognene sig i Bevægelse. Grace er selv Kusk paa den forreste. Toget slutter med en stor Lastautomobil med Proviant og lign. ^{4a/} Herpaa sidder en af Mr. Dremonts mest betroede Tjenere, Gamle Matin, der har de strengeste Instrukser til at vaage over deres unge Frøken og hendes Gæster.

4B) Koral ~~gaver en Slette~~

5. Sletteparti. Tekst: Den første Station.

Paakl:

Pers. Rekv:

Vognene holder et Stykke fra hinanden. Hestene grasser i Nærheden. De Unge har lejet sig om et tændt Baal. Tjeneren byder Forfriskninger rundt. ^{5a/} Omsider bryder Grace op: Det er Sengetid, alle Mand til Køjs. Alminlig Sigen-Godnat, ^{5b/} for enkelte af de Forlovedes Vedkommende meget ømt. ^{5c/} Herrerne kravler ind i den ene Vogn, de unge Piger i den anden. ^{5d/} Tjeneren slukker Baalet, anbringer en stor Hund i Lenke udenfor Damernes Vogn og kravler selv ind i sit lille Telt.

6. Wintons Ranch. Tekst: Næste Morgen.

Paakl:

Pers. Rekv:

6a/ Alle Cowboys tumler ud og rider bort i forskellige Retninger. Man lægger Mærke til Peruy.

7. Paa Sletten.

Paakl:

Pers. Rekv:

Udenfor Vognene. Morgentoilette i det fri. Der er meget primi-

tivt anbragt en stor Balle Vand udenfor hver Vogn, hvorefter de Unge forsyner sig. Damerne - i hvide Underkjoler - friserer sig efter Tur foran et Par Spejle. Percy kommer ridende.

7 a. Nærbillede. - Han holder pludselig stille og ser med Overraskelse paa den nydelige og usædvanlige Scene foran sig. Han rider langsomt nærmere, og een af de unge Piger faar Øje paa ham. Med et lille Angstskrig kaster hun Kammen fra sig og løber ind i Vognen fulgt af den øvrige flygtende Skare. Grace er den sidste, hun standser et Øjeblik foran den Fremmede, der smilende blotter sit Hoved. De ser et Øjeblik hinanden lige i Øjnene, saa vender hun sig og skynder sig op i Vognen. De klumper sig sammen i den aabne Vogn, nysgerrige og interesserede i denne dristige Mr. Cowboy. Han hilser leende og rider bort, de vinker og vifter efter ham. Grace gaar et Par Trin ned ad Trappen og stirrer efter den svindende Støvsky: Han var saa smuk.

8. Wintons Ranch.

Paakl:

Pers. Rekv:

Under behørig Nysgerrighed fra Beboernes Side kører Grace Dremonts Karavane op foran Ranchen. Mr. Winton nærmer sig og ser smilende og jovialt paa Ungdommen, der hastigt springer ned fra Vognene. Grace parlementerer om Køb af Proviant o. l. og Winton nikker beredvilligt, ...saa meget, hun vil. Han foreslaar, at Selskabet slaar sig til Ro paa Ranchen et Par Dage, for at de kan faa lidt Fornøjelse af al denne glade Ungdom, men hun ryster smilende paa Hovedet: de skal straks videre. Percy Fancourt rider ind paa Pladsen, rejser sig i Stigbøjlerne, og laver, da han ser Grace, nogle halsbrækkende Kunster med Hesten for at tiltrække sig hendes Op-

4.

8B

Pald 760

mærksomhed. Det lykkes, hun ser op, genkender ham....og rækker Mr. Winton begge Hænder, - hun har alligevel stor Lyst til at slaa sig ned her for et Par Dage eller saa. Han ryster fornøjet hendes smaa Hænder og giver et Par Karle Ordre til at tage sig af de Fremmedes Heste. Uden mange Formaliteter hilses der rundt, Percy styrer lige hen mod Grace og bukker for hende uden at slippe hende med sit beundrende Blik. Hun rækker ham sin Haand, og han beholder den længe i sin. Omsider slaar hun Øjnene ned for hans dristige stærke Blik, trækker Haanden til sig og vender sig bort.

og gløt.

9. Lo paa Ranchen.

Paakl:

Pers. Rekv:

Det store Rum er pyntet med Gran og Lygter, og Gulvet er ryddet til Dans. De maleriske Cowboys danser paa Livet løs med de fine fremmede Damer, og de unge Salonløver morer sig udmerket med de landlige Skønheder. Percy staar i Døren ud til det Fri og følger med Øjnene Grace, der danser med en af hans Kammerater. Saasnart Parret har danset af, baner han sig Vej hen til Hende, lægger Armen om hendes Liv og danser ud med hende. De valser tæt sammen uden at tale. Da de efter nogle Omgange danser forbi Udgangsdøren, fører han hende ud.

10. Foran Ranchens Stald.

Paakl:

Pers. Rekv:

Percy og Grace kommer langsomt gaaende. Udenfor Stalddøren standser han, han foreslaar en Ridetur i Maaneskinnet. Det romantiske ved en saadan Maaneskinstur frister hende meget og efter en

Damer og Herrer hver paa sin Side.
Ameri kansee Gause

10

Mami Tjeneren kommer
stor Port. Rykker indenfor.
I Skøjte Lemme.

Bispek i Byggenader

Bispek i venstre Forgrund.
2 lange Tværbjelker, Violing
Domonika.

Han har et Magtig Stykke
Simpelbrød i Haanden

Han slikker Fingre, min
reddes

5.

10a
Stunds Betenkning siger hun Ja. Han henter sin Hest ud, løfter hende op og sidder selv i et Spring bag ved hende. Hun klynger sig ind til ham, lidt forskrækket over denne altfor livlige Hest, han lægger leende Armene om hende og beroliger hende med et Par Ord. Saa rider de bort. *Tjeneren skæmmer frem og løber efter.*

11. Paa Sletten.

Paakl:

Pers. Rekv:

*lødende
Tjeneren løber bort og vender om.
11a*
Parret kommer ridende i strygende Karriere. Oppe paa en lille Bakke holder de stille. Grace retter sig op og ser sig omkring. Hun er aandeløs efter det voldsomme Ridt, men ryster smilende paa Hovedet, da han spørger, om hun er bange. Han tager hendes Hænder mellem sine og kysser dem ømt.

12. Foran Ranchen.

Paakl:

Pers. Rekv:

aandeløs tilbage
En af Mr. Dremonts Tjenere, Martin kommer ud fra Dansesalen, ser sig søgende om og gaar frem. Han ser ikke sin unge Frøken nogen Steder og begriber ikke, hvor hun opholder sig. Parret vender hjem fra Rideturen, *Tjeneren* træder tilbage i Murskyggen, da han kender Grace, han ser, hvorledes Percy løfter hende ned, hvorledes han holder hende i sine Arme, og hvorledes han kysser hende lidenskabeligt og voldsomt. Saa slipper han hende og gaar ind i Stalden. Hun gaar tot forbi Tjeneren uden at se ham. Hun smiler og holder begge Hænder presset fast ind mod Hjertet, *Tjeneren ser opbragt efter hende.*

6.

13. Mr. Dremonts Privatkontor.

Tekst: Nogen Tid senere.

Paakl:

Pers. Rekv:

En Tjener bringer et Brev. Mr. Dremont tager det og aabner det, der staar:

Herre. - Miss Grace har stadig ikke kunnet løsrive sig fra Opholdet her paa Wintons Ranch. Jeg er nu tilfældig kommen efter Grunden hertil: En Forelskelse i en køn og rask Fyr mellem Mr. Wintons Cowboys. Uden Fortrydelse mener jeg det rigtigst, om Herren selv vilde komme og klare Tingene her. Erbødigst

Martin.

Dremont bliver siddende længe i dybe Tanker over Brevet.

14. Udenfor Dremonts Villa.

Paakl:

Pers. Rekv:

Dremont kører bort i en elegant Luksusbil.

15. Udenfor Wintons Ranch.

Paakl:

Pers. Rekv:

Dremont Bil kører op foran Ranchen. Mr. Winton kommer selv ud, og da han hører, at den Fremmede er selve Miss Graces Hader, byder han ham velkommen paa det hjerteligste og forsikrer ham om, hvor utrolig megen Fornøjelse, de herude har af de unge Feriegæster. Dremont ser ikke videre begejstret ud, men takker høfligt for hans store Gæstfrihed mod hele Flokken og spørger, hvor de opholder sig allesammen. Winton peger leende ud i flere Retninger. Tjeneren Martin nærmer sig, og Dremont gaar ham hurtigt i Møde.

Stubbbs x
Munro

15 a. Percy og Grace ridende sammen, - hun ser ham troskyldig op i hans gode og glade Øjne, - de rider hurtig hjemad.

15 b. Udenfor Ranchen.

Mr. Dremont og ~~Martin~~ taler ivrigt sammen, men afbrydes, da Winton med et Raab viser ud over Sletten, nu kommer hele Rytteriet hjem. Den første Cowboy med en af de unge Damer i Sadelen hos sig, rider op foran Ranchen, saa to af de unge Herrer paa een Hest o.s.v. Sidst af alle - et Stykke bagefter - kommer Percy med Grace. Hun er saa optaget, at hun ikke ser Dremont, før han lægger sin Haand paa hendes Skulder og nævner hendes Navn. Hun farer sammen og vender sig. Percy fører langsomt Hesten bort, han ser tilbage over Skulderen. Hun kysser pligtskyldigt Faderen, men han ser straks, at hun ikke er glad over at se ham her. Imidlertid flokkes de Unge om ham leende og passiarende og fortæller i Munden paa hverandre, hvor ubegribeligt de morer sig her paa Ranchen.

16. Percys Kammer.

Paakl:

Pers. Rekv:

Percy kommer ind, han er mørk og forstemt, han aner, at Graces Faders uventede Ankomst ikke betyder noget godt. Han stiller sig ved Vinduet og ser eftertænkstomt ud, ... naar bare hun ikke var saa rig og saa fin, *går til vinduet skyder ind.*

17. Udenfor Ranchen.

Paakl:

Pers. Rekv:

Trods Bønner og Forestillinger fra Graces og alle Kammerater= nes Side er Opbruddets Time kommen. Der tages en meget hjertelig afsked. Dremont er med megen Uro Vidne til, at Percy og Grace fjer=

De står ved Bilen
Pasilander Kammer

*Indvægt
Galvins vindue!
Pilot spejle op*

*Sadelhylde paa ryggen
Bøsse o.s.v.*

ner sig et lille Stykke fra de andre. De vehder straks tilbage, og han hjælper hende galant op i Bilen. Idet hun slipper hans Haand, siger hun, saa højt at alle kan høre det, at han skal holde sit Løfte og besøge hende i hendes Hjem i Byen. Han bukker og træder til Side. Vognene og Automobilerne kører bort.

18. Sletteparti.

Paakl:

Pers. Rekv:

Vognene og Bilen kører hastigt afsted. En Rytter indhenter dem. Det er Percy Fancourt. Han holder en mægtig Buket Blomster i Haanden, han rider tæt op til Automobilen, hvor Grace sidder ved Faderens Side, kaster behændig Buketten i hendes Skød og hilser dybt. Saa kaster han Hesten omkring og er borte, inden hun kan faa Tid til at takke. Hun rejser sig og ser efter han. Faderen trækker hende ned ved sin Side og ryster utaalmodigt paa Hovedet.

18 a. Nærbillede: Hun begraver Ansigtet i Blomsterne.

2 AKT.

21. Værtshuslokale ved en Stationsby.

Paakl:

Pers. Rekv:

Percy og et Par Kammerater sidder og drikker. Paa en Forhøjning i Lokalets Baggrund forlyster en Neger Publikum ved at steppe og synge. Døren ud til Gaden rives op, og en Cowboy kommer ind. Han gaar hastigt hen til Percy, ...han maa komme hjem øjeblikkelig, der er kommen en fremmed Herre, der skal tale med ham om noget meget vigtigt. Han rejser sig langsomt og rynker eftertænkstomt Panden.. hvem i al Verden....?

*Alle rykker
Percy kører bort*

Amerikansk

22. Udenfor Værtshuset.Paakl:Pers. Rekv:

Percy og Kammeraten kommer ud, løser Hestene, der staar bunden ved en Krog i Muren, svinger sig i Sædlen og er borte.

23. Mr. Wintons Kontor.Paakl:Pers. Rekv:

Da Percy Fancourt træder ind, rejser Advokat Waiters sig fra sin Plads. Mr. Winton præsenterer og forsvinder deskret. Advokaten mønstrer skarpt og undersøgende den ukendte Arving. Han nikker hen for sig, og et Smil glider over hans Ansigt. Med Percys Haand i sin forklarer han ham, at han er kommen for at faa ham med hjem til Europa, hans rette Hjem. Percy træder overrasket et Skridt tilbage og vil tage til Genmæle, men den gamle Herre trækker en Stol frem til ham og rækker ham nogle Papirer. Han stiller sig ved Vinduet med Ryggen mod Stuen og overlader Percy til Læsningen:

"Aaret 18.. forlod min Søn, Tancred Fancourt, sit Hjem i Vre= de efter en Strid os imellem. Han er senere død i Nordamerika. Mod min Vilje ægtede han en Kvinde af borgerlig Herkomst, og jeg har altid fortiet dette Ægteskab. Hoslagt findes Vielses= attesten og hans Søns Døbeseddel. Arvingen til Minton Court og Titlen er saaledes min Sønnensøn, Percy Fancourt. Han ophol= der sig i Amerika, og han ved ikke af sin Herkomst, da Tancred af Stolthed har fortiet alt, Fortiden vedrørende. Jeg beder min Ven, Upton Waite, opsøge ham og bringe ham Meddelelsen om min Død. Jeg beder min elskede Datter staa den nye Lord Langthorpe bi med Raad og Daad og lære ham Tilgivelsens Kunst. Gud bevare ham og Eder alle. - Percy Langthorpe.

Percy er som himmelfalden over at erfare, hvilken Fremtid der venter ham, men hans frie Selvstændighed oprøres ved nærmere Eftertanke. Han, Percy Fancourt, skulde lade sig sløbe langt bort til et fremmed Land til en Bunke lige vilde vildfremmede Mennesker, lade sig lave om til en fornem Herre og højst rimeligt kede sig ihjel af bare Fornemhed. Han rejser sig og knytter Haanden, ... aldrig i Livet. Saa slaar pludselig en Tanke ned i ham: Grace....dette er jo Vejen frem til Grace. Med store straalende Sjne ser han frem for sig. Upton Waite betragter ham smilende, han kender Slægtens sterke Trek i Percys Ansigt. Han gaar frem og rækker ham Haanden, Percy lægger sin i hans i et fast Haandtryk.

24. Wintons Ranch.

Paakl:

Pers. Rekv:

Alle Percys Kammerater er samlet foran Huset for at sige Farvel til deres heldige Ven. Han gaar Runden rundt, omfavner og ryster Hænder i en Uendelighed. Sidst tager han Afsked med Mr. og Mrs. Winton. Automobilens med Advokaten og Percy kører. Alle Cowboys følger i Galop og svingende med Hatten Bilen, hvori Percy staar og svinger sin Hat.

25. Vinterhave hos Hugh Fremont.

Paakl:

Pers. Rekv:

Grace sidder paa Kanten af en Fontæne og pjasker tankeløst med begge Hænder i Vandet. En ung, meget lapset Herre staar foran hende og opvarter hende med den ene udsøgte Artighed efter den anden. Tjeneren, Martins nærmer sig ærbødigt og melder, at denne -- Cowboy er derude, han beder om Lov til at tale med Frøkenen. Hun

11.

rejser sig i et Sæt, og uden at høre videre, skubber hun Martins til Side, ryster sine væde Hænder og løber ud. Den unge Mand faar travlt med at børste Vanddraaberne af sit elegante Tøj, og Tjeneren assisterer erbedigt.

26. Hall hos Dremont.

Paakl:

Pers. Rekv:

Percy staar ret op og ned indenfor Døren, nysgerrig overbegloet af en ung Tjener. Grace kommer fra Salonen, hun river Portieren til Side og løber frem til ham med begge Hænder udstraks til Velkomst. Han hilser lidt tvungen og usikker, og hun udtrykker sin Glæde over at se ham igen, og byder ham ind. *Tjener*

27. Vinterhave.

Paakl:

Pers. Rekv:

Den unge Kavaller er meget optaget af at faa sin Monocle til at sidde fast. Grace og Percy kommer. Hun forestiller Herrerne for hinanden og nyder Forskellen mellem den hypermoderne elegante Mr. Fars Søn med de korrekte Manerer og det soignerode Ydre og saa den kraftige Mr. Cowboy i den maleriske Dragt med den vejrbidte solbrændte Hud og det naturlige Væsen. Percy er ked af, at han ikke træffer hende alene, og det irriterer ham at se denne friserede Abekat gøre sine Hoser grønne for Grace, men han er ude af Stand til at tage Têten og sætte han til Vægs. Han bliver tavs og mut og nøjes med at se paa hende.

12.

28. Mr. Dremonts Privatkontor.

Paakl:

Pers. Rekv:

Martin - Tjeneren - kommer bestyrtet ind og gør erbedig sin Herre opmærksom paa, at Percy Fancourt i Øjeblikket aflægger Frk. Grace en Visit. Dremont rejser sig hurtigt og gaar ud.

29. Vinterhave.

Paakl:

Pers. Rekv:

*Skriftligt Jaar Forklaringen af Tjeneren
Meyer*
de to ind, Presentation.
Grace nyder Situationen mellem de to ulige Tilbedere, den meget talende og den meget tavse. Percy tiltaler afgjort hendes Hjerter mest, den anden derimod absolut hendes Forstand. Dremont viser sig i Døren, han overser Situationen og smiler let. Saa gaar han frem, hilser uhyre elskværdigt paa de to unge Mænd og inviterer dem gæstfrit til at blive til Middag og spise sammen med ham og hans Datter.

30. Spisestue hos Dremont.

Paakl:

Pers. Rekv:

Efter den kloge Mr. Dremonts Ordre er Middagen serveret saa pompøst og stilfuldt som vel muligt. Bag hver Stol staar en gallo= neret Tjener, og det hele gaar yderst ceremonielt til. Percy er stærkt ilde til Mode ved Situationen og forsynder sig Gang paa Gang mod god Tone. Han spiser med Kniv, holder forkert paa Glas= se= ne og røber absolut Uvidenhed m. H. t. de Retter, der serveres og Maaden at spise dem paa. Grace ærgrer sig over at se sin Helt kom= promittere sig overfor den anden, og Mr. Dremont ler i Skægget. Da Tjenerne stiller Skyllleskaale rundt, hæver Percy hilsende sin

mod Grace og tager en dygtig Slurk deraf. Det varme parfumerede Vand bekommer ham meget ilde, og Grace og de to Herrer kan ikke holde deres Morskab i Tømme, men brister i en forløsende Latter. Hun forbarmer sig dog straks over den stakkels Percy og demonstrerer gratiøst Brugen af Skyllleskaal. Han klæder sig i Nakken og ler godmodigt med. Mr. Dremont rejser sig og byder velbekomme.

31. Vinterhave.

Paakl:

Pers. Rekv:

Grace kommer fulgt af Percy. Hun sætter sig paa en lav Bænk og gør Plads ved sin Side. Han ser sig om, de er ganske ene, og han maa benytte Øjeblikket. Han lægger Armen og hendes Skulder, og hun bøjer sig villigt tilbage og læner sin Nakke mod hans Skulder. Han kysser hende, saa griber han begge hendes Hænder, bøjer sig langt frem og spørger alvorligt, om hun vil være hans Hustru og give ham Lov til at tale med Mr. Dremont. Hun drejer Ansigtet bort og bider sig i Leben: Ingen Mand vil nogensinde komme til at betyde saa meget for hende som Percy Fancourt, det ved hun - men.... hans Hustru, det er en Umulighed. Hun rejser sig og ser ned i hans smukke ørlige Ansigt, hun føler, at hun maa tage hele sin Vilje til Hjælp for ikke at glemme alt for hans Skyld, derfor trækker hun Haanden til sig og erklærer kort og koldt, at hun, Grace Dremont, en af Amerikas rigeste Arvinger, ikke kan og ikke vil ægte en Mand uden Fremtid. Han lukker et Øjeblik Øjnene og knuger Haanden haardt ind mod sit Kne. Saa rejser han sig, ser tavs og foragtelig ned paa hende, bukker let og gaar. Hun gør en Bevægelse som for at kalde ham tilbage, men tvinger sig til at blive staaende og lade ham gaa for bestandig, det ved hun. Den anden unge Kavaller

14.

kommer fra Salonen og konstaterer med Tilfredshed, at denne græs-
selige Mr. Fancourt er borte. Han danser hen mod Grace og opvarter
med en af sine Aandrigheder, men hun anmoder ham kort og fyndigt om
at tie stille og helst forsvinde med det samme. Han trækker sig in-
digneret tilbage, ganske Chokeret over hendes lunefulde Uberegnelig-
hed. Da Mr. Dremont er Øjeblik efter kommer ud i Vinterhaven, fin-
der han sin Datter opløst af Graad. Han tager hende ømt i sine Arme,
roser hende kærligt for den Fornuft, hun har udvist og trøster hen-
de nedlidende, ...det gaar over, ...ak, det gaar over. Hun hulker ved
hans brede Bryst.

32. Upton Waites Salon paa Hotellet.

Paapl:

Pers. Rekv:

Kort

Den gamle Advokat skriver ivrigt. Percy kommer ind, han er
mørk og forstent og erklærer kort, at de for hans Skyld kan rejse,
naar det skal være, han har absolut ikke mere at vente efter her.
Waite nikker fornøjet, det passer udmærket, saa tager de med Dam-
peren i Morgen. Han peger spørgende paa hans Dragt, nu vil han vel
ikke vise sig mere i denne Uniform? Percy ser ned ad sig og smiler
bittert. Nej, de gamle Klude maa naturligvis ofres, ...fra i Dag be-
gynder en ny Tid.

33. Tekst: Paa Vej mod den nye Tilværelse.

Ombord paa Europadamperen.

Paapl:

Pers. Rekv:

Kort

Advokaten og Percy gaar frem og tilbage paa Promenadedækket.
De unge Damer vender sig interesseret, de har faaet opsnuset, at

denne høje ~~elegante~~ Fyr er den unge Lord Langthorpe til Winton Court,...tænk for et Parti. Men den unge Lord Langthorpe ser ikke en eneste af dem alle, de er Luft for ham, han kender Kvinderne.

34. Graces Kabinet.

Paakl:

Pers. Rekv:

Grace sidder foran sit Skrivebord med Papir og Pen, venstre Haand under Kinden. Pludselig skriver hun:

Kære elskede Percy. - Glem og tilgiv min dumme Opførsel mod Dig. Jeg kan ikke undvære Dig, ikke leve uden Dig, for jeg elsker, elsker Dig. Jeg venter Dig, saa snart Du har faaet dette. Fader vil kun, hvad jeg vil, saa fra hans Side vil der ikke komme noget alvorligt i Vejen, Din egen

Grace.

Hun lægger Hastigt Brevet i en Konvolut, ringor og giver Kammerpi-gen Besked om at besørge det, - uden at nogen ser det. Saa trækker hun Vejret lettet, støtter Hovedet i begge Hænder og stirrer lykkeligt hen for sig: Han vil komme, selvfølgelig vil han komme.

35. Nogen Tid senere. - Indkørselsallé til Minton Court.

Paakl:

Pers. Rekv:

Percy og Waite kører i en Vogn forspændt med 4 Heste gennem den flagsmykkede Allé op mod det gamle Herresæde.

36. Slotsgaarden.

Paakl:

Pers. Rekv:

Vognen kører op for Trappen. Det forsanlede Tjenerskab byder den nye Slotsherre velkommen med høje begejstrede Hurraraab. Percy,

16.

som er yderst ked af hele denne Modtagelsesforestilling, - blotter Hovedet og nikker hastigt råndt. Saa løber han op ad Trappen fulgt af Advokaten.

37. Ahnesalen paa Minton Court.

Paakl:

Pers. Rekv:

Kort

X Hertuginde af Westaby staar midt i Værelset parat til at tage mod sin unge ukendte Brodersøn. Hun er meget nervøs af Spændingen. Percy og Waite kommer ind. Percy bukker kejtet og genert, og Waite puffer ham smilende frem mod Hertuginde. Hun tager hans højre Haand mellem begge sine og ser længe paa ham. Saa nikker hun glad til Faderens gamle Ven og omfavner kærligt Percy, hendes kære Broders udtrykte Billede. Waite venter utaalmødig, til Turen kommer til ham, saa tager han hendes Haand og kysser den. Hun fører bevæget Percy hen foran Billederne af hans Fader og Farfader, og derfra hen til det store Vindue. Med en bred Haandbevægelse viser hun ud, ... saa langt Øjet rækker, ser han sin Hønd.

Se paa den med Salam
Hun viser ham
Almindelig

38. Hugh Dremonts Privatkontor.

Paakl:

Pers. Rekv:

Posten bliver bragt, Sekretæren ordner den og lægger en Bønke Breve og Blade foran Dremont. Grace kommer ind, hun forhører nervøst, om der er Breve til hende, og Sekretæren rækker hende bukende et Par Stykker.

39. Nærbillede. Hun gaar hen til Vinduet og undersøger dem spændt.

40.

Paakl:Pers. Rekv:

Faderen iagttager bekymret, hvorledes hun skuffet lægger dem til Side og bedrøvet lader Hovedet falde ind mod Vinduesrammen. Han giver Sekretøren Tegn til at forsvinde, og saashart de er bleven ene, gaar han hen til hende, tager hendes Ansigt mellem begge Hænder og drejer det op mod sig og fortæller hende muntert, at han har faaet vigtige Forretninger i Europa og straks maa afsted. Vil hun med? Hun ryster ligegyldigt paa Hovedet, hun har slet ikke Lyst til nogen Ting. Faderen erklærer, at han aldeles ikke kan undvære hende saa længe, det ved hun jo godt, hvor kan hun tænke at lade ham rejse alene? Hun smiler svagt og klapper hans Haand,...vel, saa tager hun med. Han ser efter hende med et meget tilfreds Smil, sætter sig og skriver:

Herr Advokat H. Timbroke, Esq.

Gør mig den store Tjeneste gennem Deres indflydelsesrige Forbindelser at skaffe mig nogle Invitationer til min Datter Grace fra Deres aristokratiske Klienter. Jeg regner med, at hun som eneste Arving til min Formue vil blive vel modtaget overalt. Deres forb.

Hugh Dremont.

41. Ved Dampskibskajen.Paakl:Pers. Rekv:

Mr. Dremont og Grace fulgt af en Tjener og en Kammerpige gaar ombord.

45. Salon paa Minton Court.Pa. kl:Pers. Rekv:

Hertuginde og Percy kommer ind. Hun tager Afsked. Han gaar hen til Vinduet og ser tankefuldt ud over Parken. Han tager sin Tegnebog frem, finder et lille Fotografi frem. Det er taget paa Wintons Ranch og forestiller Miss Grace til Hest. Han ser længe paa det, hans Ansigt bliver mørkt og haardt, hun var ikke hans Kærlighed værd, og det piner ham, at han ikke kan lade være at mindes.... og længes.

46. Graces Værelse paa Hotellet.Paakl:Pers. Rekv:

Grace staar paaklædt til at gaa ud. Dremont kommer hastigt ind med et aabent Brev i Haanden. Han smiler fornøjet og rækker hende det. Hun læser:

Herr Hugh Dremont. - Lady Emily Pembroke paa Pembroke House har bedt mig bringe hende Miss Grace Dremont saasnart som muligt. Hun glæder sig til at præsentere den unge Dame i Kredsen og haaber at turde regne med, at De vil være hendes Gæst, De vender tilbage fra Fastlandet. Deres ærb.

Harold Timbroke.

Grace trækker paa Skulderen og ser midfornøjet ud, hun vil hellere rejse med Faderen, al denne Selskabelighed keder og trætter hende blot. Men Faderen er for en Gangs Skyld ubønhørlig og fordrer bestemt, at hun tager mod denne smigrende Invitation. Hun surmuler og vender ham fornærmet Ryggen, hvilket han tager sig let.

19.

Inden at andet noget om Percy endrede Lervens

52.

Tekst: Gennem Lady Pembroke indføres Grace paa Minton Court.

Salon paa Minton Court.

Paakl:

Pers. Rekv:

Hertuginde sidder ved et lille Bord og knipler ivrigt. En Tjener melder Lady Pembroke og Miss Dremont. Hun rejser sig og gaar glad sin Veninde i Møde, kysser hende kærligt og hilser venligt paa hendes Gæst.

53. Garage paa Minton Court.

Paakl:

Pers. Rekv:

Percy og et Par Mechanikere er meget optaget af en Reparation paa en af Automobilerne. En Tjener kommer for at bede Lord Langthorpe komme op, ... Lady Pembroke er paa Visit. Han rejser sig med et Suk, tørrer Hænderne af i en Tot Tvist og uddeler en halv Snes Ordre, inden han foraar at løsrive sig.

54. Salon paa Minton Court.

Paakl:

Pers. Rekv:

Hertuginde underholder sine Gæster paa det livligste. Percy viser sig i Døren ind til Sideverelset.

54 a. Han stirrer bestyrtet paa Grace, der sidder med Ansigtet vendt mod ham uden at se ham. Han trækker sig hastigt tilbage bag Portieren for at samle sig lidt, inden han gaar ind.

54 b. Et Øjeblik efter skraar han smilende aldeles ligevægtig over Gulvet til Damerne. Hertuginde præsenterer den unge Amerikanerin= de for ham. Hun stirrer aandeløst paa ham, ... er det muligt, at to

Mennesker kan ligne hinanden i den Grad? Han tager ned et Par banale Ord hendes Haand i sin og vender sig saa smilende til Lady Penbrooke. Hertuginde ser skarpt fra Percy til Grace, den unge Piges Ansigtstudtryk og Nevns forcerede Væsen vækker hendes Mistanke om, at de to har kendt hinanden før. Hun lægger Haanden let paa Percys Arm, ... synes han ikke, han bør vise Miss Dremont Minton Courtsbergste Malerisamling. Alle Amerikanere plejer jo at interessere sig derfor. Grace bøjer høfligt takkende Hovedet og rejser sig, Percy bukker og løfter Portieren.

55. Ahnesalen.

Paakl:

Pers. Rekv:

Percy og Grace kommer. Han fører hende sanvittighedsfuldt fra Billede til Billede, oplyser, forklarer og konverserer høfligt og korrekt. Hun stjæler sig saa ofte som muligt til at se paa han i Stedet for paa de ganske ligegyldige Malerier, og flere Gange mødes deres Øjne, hun slaar da hurtigt sine ned, og han ser bort. Da de to ældre Damer viser sig, ^{dræmper} trækker han et Befrielsens Suk.

56. Percys Stue.

Paakl:

Pers. Rekv:

Halvmørke. Percy sidder foran Kaminen ^{inde} sine egne Tanker. Hertuginde kommer, og han rejser sig hurtigt for at tænde Lyset. Hun afværger det, tager Plads i hans Stol og kommanderer ham hen ved sin Side. Hun bøjer sig frem og spørger langsomt, om han har kendt Miss Dremont i Amerika. Han ser bort og nikker, og han fortæller kort og bittert Historien om Dollarprinsessen og.....Manden uden

21.

Prentid. Hun klapper hans Haand og stryger ham over Haaret, han sidder foroverbøjet og stirrer mørkt ind i Ilden.

57. Sal paa Pembroke *Minton Court.*

Paakl:

Pers. Rekv:

Der er ungt Bal paa Pembroke. Mylady staar indenfor Døren sammen med Grace og tager imod Gæsterne. Hertuginde og Percy kommer og hilser rundt. Da alle Gæster er samlet, holder to Tjenere et stort Tæppe op midt i Salen. Damerne forsvinder bag Tæppet og rækker højre Haand op.

57 a. Under megen Munterhed stimler Herrerne sammen foran Tæppet og udvælger sig en af Hænderne. Percy staar sidst i Rækken og holder fast om en lille hvidhandsket Haand.

57 b. Paa et Tegn af Værtinden tages Tæppet bort. Almindelig Jubel. Percy bukker for den Dame, den blinde Skæbne har tildelt ham, ingen anden end Miss Grace, han byder hende Armen og fører hende gennem de aabne Fløjdøre ind i Spisesalen.

60. Terrasse.

Paakl:

Pers. Rekv:

Percy og Grace ud. Han bukker for hende og ser tankefuldt ud over den maenolyse Have. Hun gaar frygtsomt frem og stiller sig ved hans Side. Han drejer langsomt Ansigtet om mod hende, og hun rækker ydmygt Haanden frem. Men han loder ganske uforstaaende, og begynder i en ganske banal og ligegyldig Tone at konversere om Maa-neskinnet over Havens Træer. Hun ser bedende paa ham, men han møder slet ikke hendes bedrøvede Øjne. En Herre kommer fra Salen for at

bede Grace om en Dans. Hun tilkaster Percy et sidste Blik, men han agter slet ikke hendes bedrøvede Blik men staar ganske fremmed og ligeglad, og hun lægger sin Arm i den andens og følger ham ind. Percy retter sig forpint og knuger Hænderne fast om Ballustradens Kant.

62. Graces Værelse paa Pembroke.

Paakl:

Pers. Rekv:

Grace kommer ind i sin Baldragt. Kammerpigen farer forskrækket op fra Stolen, hvor hun har siddet og halvsovet, og bereder sig til at hjælpe sin unge Frøken af Tøjet. Men Grace gaar forbi hende frem til Sengen og kaster sig næsegrus derover. Pigen forsøger forskrækket at rejse hende op, men hun hulker vildt og voldsomt uden at høre paa alle Pigens forskrækkede Spørgsmaal.

64. Percys Stue paa Minton Court. - Tekst: Næste Dag.

Paakl:

Pers. Rekv:

Percy kommer ind i Ridedragt og med Pisken i Haanden. Han opdager et stort Brev paa Bordet, og da han ser, at der er amerikansk Poststempel paa, aabner han det interesseret. Det indeholder en lukket Konvolut overstemplet med "Adressaten ukendt" o.s.v. adresseret til Mr. Percy Fancourt, Wintons Ranch, og et Brev, hvori staar:

Kære Percy. - Medfølgende lille Brev kom et Par Dage efter Deres Afrejse i Fjor. Jeg forsøgte at eftersende det til New-York, men det naaede Dem ikke og kom tilbage hertil. Ved et beklageligt Tilfælde er det kommen ind mellem nogle af mine Regnskaber, og først i dag kommer det igen for Dagens Lys. Nu haaber jeg rigtignok ikke, at der staar noget af Vigtighed deri.

Venlig Hilsen fra os alle. Deres gamle Ven Jack Winton.

Han vender og drejer Brevet, lugter til det og konstaterer med For-
undring en svag Duft af Parfume. Med skælvende Hænder river han det
op. Det er Graces lille Brev:

Kære elskede Percy. - Glem og tilgiv min dumme Opførsel mod Dig.
Jeg kan ikke undvære Dig, ikke leve uden Dig, for jeg elsker,
elsker Dig. Jeg venter Dig, saasnart Du faar dette. Fader vil
kun, hvad jeg vil, saa fra hans Side vil der ikke være noget
alvorligt i Vejen. Din egen
Grace.

Han ser betaget op, ...saaledes har Grace, stakkels lille Grace skre-
vet til ham lige efter Deres sidste Møde. Hun har straks fortrudt
sit Afslag, bedt om Tilgivelse og været villig til at gifte sig med
den fattige Cowboy, Percy Fancourt. Han synker overvældet ned foran
Bordet, læner sig frem og skjuler Ansigtet i sine Hænder. Hertug-
inden kommer ind, hun standser ved Synet af Percy, han rejser sig
forvirret, rækker hende Brevet og kysser hende glødestraalende. Hun
ryster smilende paa Hovedet, stakkels lille Pige, hvor hun har ven-
tet, nu naa han skynde sig at efterkomme hendes Bøn: At komme, saa
snart han har faaet dette. Han nikker henrykt og stormer ud.

65. Percys Paaklædningsværelse.

Paakl:

Pers. Rekv:

Percy kommer ind, han leder utaalmodigt i sine Sager, saa det
halve Gulv flyder, finder endelig sin gamle Cowboy Dragt frem og
klæder sig om.

66. Graces Værelse paa Pembroke.

Paakl:

Pers. Rekv:

Grace og Kammerpigen pakker. Lady Pembroke sidder i en lav

65 a. Underfor Slottet. Han stiger til Hest, alleveild af
Grace.
65 B. Landevij. Galop.

24.

Stol ved Siden af og ser interesseret til. En Tjener bringer et Kort, hun læser Percys Navn, rejser sig med en Undskyldning og gaar.

~~Reklame~~
67. Havestue paa Pembroke. *Stam*

Paakl:

Pers. Rekv:

den forpinte
Lady Pembroke standser overrasket paa Dørtærsklen ved Synet af Lord Langthorpe i den underlige Dragt. Han griber begge hendes Hænder og spørger aandeløst, om Miss Grace er rejst. Da han hører, at hun endnu er paa Slottet, trækker han Vejret lettere og beder om Lov til at tale med hende i Enrum. Mylady ser forundret op, saa bøjer hun Hovedet lidt stift,.... hun skal hente den unge Dame. Han gaar afventende frem og tilbage, saa vender han sig med eet og staar Ansigt til Ansigt med Grace. Hun ser lidt paa ham, saa læner hun sig i et pludseligt Anfald af Svaghed op mod Døren og lukker Øjnene fast i. Han kaster sig paa Knæ foran hende og slaar begge Arme om hende. Onsider rejser han sig og uden at slippe hende, viser han hende det forsinkede Brev.

67 a. Nærbillede. Hun ler og græder skiftevis og knuger sig lykkeligt ind til ham, *- han viser hende Brevet.*

69. Hotelværelse.

Paakl:

Pers. Rekv:

En Tjener bringer Mr. Dremont et Telegram. Han aabner det forventningsfuldt og læser:

Pappa! Jeg fik ham alligevel, og Du kan finde mig paa Hinton

~~Venet.~~

~~Grace.~~

*min fattede Cawley. og
hvad der er måske vil glæde dig gamle
Konservative slækte, - han har vist sig at
være en ægte Arving til Christian Court, hvor du kan
gæste mig. Grøll*

25.

Han folder det henrykt sammen, ringer og sætter en, to, tre Tjene-
ren i Aktivitet med Indpakning m. m.

Salan.
70. Percys Stue paa Minton Court.

Paakl:

Pers. Rekv:

Percy og Grace sidder i en øm Tête-à-tête. Hertuginde kommer ind, hun holder smilende Portieren til Side og lader Mr. Drenont træde ind. Grace rejser sig med et Glædesskrik og kaster sig om Faderens Hals. Saa vender Drenont sig til Percy og gør et velment Forsøg paa at ryste hans Arme af Led. Grace fortæller om det glemte Brev, der kom just paa det rette Tidspunkt og gjorde en Ende paa al Bedrøveligheden. Percy naa frem med det dyrebare Dokument, og Mr. Drenont faar sig en hjertelig Latter,

der gaar fra Haand til Haand
alle staa
paa Rad og lør, Billedet faaes bort

- - - - 0 0 0 - - - -

65 B. Tailor
Rider siden for Vidner.
Falk Rodebølsgne.

For
for
for

for